

Arrest

nr. 81 682 van 24 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 april 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende een verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf en van een bevel om het grondgebied te verlaten van 15 juni 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat BARBIEUX, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 december 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 22 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt samen met een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster ter kennis gebracht op 15 juni 2011. Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan de motivering luidt als volgt:

De eerste bestreden beslissing:

"VERWERPING VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING TOT VERBLIJF

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 15.12.2009 bij de burgemeester van 2600 ANTWERPEN (district Berchem) door K., I. geboren te G. op 13.05.1969, onderdaan van Turkije, verblijvende (...),

in toepassing van art 9 bis van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING

Rekening houdende met de uitgestippelde criteria en de daaraan gekoppelde voorwaarden in de instructie van 19/07/2009 van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr. M.Wathelet. Rekening houdende met het arrest van de Raad van State nr.198. 769 van 9 december 2009 die de instructie dd.19/07/2009 betreffende de toepassing van het vroegere art.9, lid 3 en van art.9BIS van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 heeft vernietigd.

Rekening houdende met de verklaring van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr. M.Wathelet op 11 december 2009 naar aanleiding van de beslissing tot vernietiging van de voornoemde richtlijn door de Raad van State:

"De Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid bevestigt, met in acht name van het arrest, dat de gedragslijnen (criteria) die hij zich ten gronde had gesteld in uitvoering van het regeerakkoord, gerespecteerd blijven." "Met inachtneming van deze vernietiging zullen deze criteria wat de grond betreft en in het kader van de analyse van de individuele dossiers, gerespecteerd worden."

"In het kader van de individuele behandeling zal de Staatssecretaris zijn discretionaire bevoegdheid uitvoeren zoals bepaald door de wet. Hij garandeert de rechtszekerheid. Voor de dossiers die ten gronde de duurzame lokale verankering inroepen, blijft de termijn van 15.09.2009 tot 15.12.2009 behouden."

Overwegende dat betrokkene pas op 15/08/2009 opnieuw naar België is teruggekeerd na haar vertrek uit het Rijk sinds 31/03/2008. Haar afwezigheid uit het Rijk bedraagt dus langer dan één jaar, wat ook wordt bevestigd door de in- en uitreisstempels in haar paspoort TR R N R° (...) (uitreisstempel -vertrek Brussel nationaal op 31/03/08, stempel in Turkije- bij terugkeer op 15/08/2009). Zij was voorheen in het bezit van een geldige vestigingsvergunning (IK Vrm). Mevrouw komt niet in aanmerking voor het in art.19§1 van de wet van 15/12/1980 bedoelde recht op terugkeer. Zij voldoet evenmin aan de algemene en specifieke voorwaarden opgenomen in het Koninklijk Besluit dd.07/08/1995 houdende vaststelling van de gevallen waarin en van de voorwaarden waaronder een vreemdeling, wiens afwezigheid uit het Rijk langer dan één jaar duurt, kan gemachtigd worden er terug te keren.

Betrokkene wenst zich nu te beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie dd.19/07/2009 (duurzame lokale verankering - ononderbroken verblijf sinds 31 maart 2007 - modelarbeidscontract - mogelijkheid om een arbeidskaart B te verkrijgen).

Gezien zij pas op 15/08/2009 opnieuw België is binnengekomen zoals hierboven beschreven. Zij verblijft met andere woorden niet op een onafgebroken wijze in het Rijk sinds 31 maart 2007.

Mevrouw voegt ook geen kopie van een recente en behoorlijke ingevulde modelarbeidsovereenkomst bij haar aanvraag. Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar of van onbepaalde duur. Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 02/10/1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29/07/1988.

Dit model van arbeidsovereenkomst werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 oktober 2009, als bijlage bij het KB van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers (inforum nr 241911).

Overwegende dat betrokkene niet in aanmerking komt voor het criterium 2.8B van de instructie dd 19/07/2009.

De door betrokkene aangehaalde elementen van integratie, haar sociale banden in België, het feit dat ze zich heeft ingeschreven voor Nederlandse lessen en haar werkbereidheid kunnen niet weerhouden worden als grond voor een regularisatie/machtiging tot verblijf. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de cumulatieve voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd.19/07/09 en die moeten vervuld zijn.

Daarnaast wordt verwezen naar de prangende humanitaire situatie waarin betrokkene zich zou bevinden, namelijk dat zij zou behoren tot een kwetsbare groep aangezien zij zich in een zodanige persoonlijke en familiale situatie bevindt en zodanig werd mishandeld door haar echtgenoot en diens familieleden in Turkije dat zij als enige terugweg België kon vinden. Betrokkene verwijst naar het feit dat haar man haar zou achtergelaten hebben in Turkije en alleen zou zijn teruggekeerd naar België. Dat zij zich in een onderdrukte en onderdanige situatie zou bevinden t.o.v. haar man.

Deze elementen kunnen echter niet weerhouden worden voor een machtiging tot verblijf, aangezien betrokkene geen begin van bewijs levert om deze beweringen te staven. Betrokkene bewijst niet dat ze

tegen haar wil in Turkije werd gehouden of dat zij aldaar in erbarmelijke omstandigheden moest verblijven en mishandeld werd door haar man en zijn familieleden. Het feit dat zij samen met haar man besliste om verder te gaan samenwonen in Turkije wegens de depressie van haar man. Dat zij - toen de man reeds vertrokken was - op eigen kracht is teruggekeerd naar België zonder enige hinder te ondervinden en geprobeerd heeft haar man te zoeken in België.

Dat zij in haar verzoekschrift wijst op het feit dat zij thans nog met hem gehuwd is en op deze basis ook haar verblijf tracht te bekomen, wijst niet op een situatie die dermate klemmend is dat zij zich er niet kan van ontdoen.

De bewering dat zij in Turkije bij niemand of nergens meer terecht kan, is weinig waarschijnlijk gezien zij tot 31/07/2006 altijd in Turkije heeft verbleven en opnieuw naar Turkije ging in de periode tussen 31/03/2008 en 15/08/2009. De aanvraag dient derhalve te worden verworpen.

Bijgevolg dient de vreemdeling:

“gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem op heden betekend”

De tweede bestreden beslissing:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - Model B

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, V., W.

genomen op 22.04.2011

wordt aan de genaamde K., I., geboren te G. op (in) 13.05.1969, van Turkije nationaliteit, het bevel gegeven om binnen de 7 dagen, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten Griekenland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING: (2)

0- artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet werd overschreden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 62 en 9bis van de Vreemdelingenwet, van de materiële en formele motiveringsverplichting, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het recht op verdediging.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“4.3.1.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling niet alleen draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen maar dat tevens de formaliteiten dienen gerespecteerd te worden.

4.3.2.

In casu werd aan de verzoekster een beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet en een uitwijzingsbevel betekend.

Evenwel dient de verzoekster op te merken dat door een gebrekkige, onvolledige betekening aan de verzoekster niet de integrale beslissingen en de daarbij horende motivering betekend werd.

4.3.3.

Inderdaad, aan de verzoekster werden enkel de volgende stukken betekend:

-het bevel om het grondgebied te verlaten;

-een akte van kennisgeving;

-de achterzijde van de beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet.

4.3.4.

De voorzijde van de beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet werd niet aan de verzoekster betekend.

Uiteraard kan de verzoekster in deze omstandigheden niet met kennis van zaken beoordelen of de beslissing draagkrachtig gemotiveerd is.

De verzoekster is dan ook in de onmogelijkheid om na te gaan of de besluitvorming berust op een correcte feitenvinding.

4.3.5

De verzoekster legt de originele documenten voor die haar werden afgegeven zodat duidelijk is dat de betekening inderdaad niet correct is.

De administratieve beslissing dd. 22/04/2011 en de daarbij horende betekening zijn dus behept met een substantiële onregelmatigheid en zijn dus nietig."

2.2 Luidens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet dient de bestreden beslissing "uitdrukkelijk" en "afdoende" te worden gemotiveerd. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 22 april 2011 en het bevel van 15 juni 2011 "uitdrukkelijk" werden gemotiveerd. De vraag dient gesteld of de motivering ook "afdoende" is. Verzoekster wijst in haar middel erop dat wat de eerste bestreden beslissing betreft haar enkel de tweede zijde van de beslissing werd betekend en niet de voorzijde. Zij stelt dat de beslissing gebrekkig en onvolledig is betekend en dat zij niet met kennis van zaken kan beoordelen of de beslissing draagkrachtig is gemotiveerd.

De Raad merkt op dat het niet formeel ter kennis brengen aan de betrokkene van een formeel motief van een beslissing, die beslissing niet noodzakelijk vitiesert. De wet van 29 juli 1991 stelt de kennisgeving van de in een beslissing opgenomen motieven niet formeel verplicht (RvS 7 oktober 2002, nr. 111.063). Verzoekster voert op goede gronden aan dat niet de "volledige" beslissing haar is ter kennis gebracht; uit de bij het verzoekschrift gevoegde beslissing blijkt dat aan verzoekster een onvolledig exemplaar van de eerste bestreden beslissing werd ter kennis gebracht. Evenwel merkt verweerder in de nota met opmerkingen terecht op dat verzoekster de akte van kennisgeving heeft ondertekend ter bevestiging van de goede ontvangst van de beslissing. Bovendien had verzoekster de mogelijkheid om inzage te vragen van haar dossier die een 'volledig exemplaar' bevat van de bestreden beslissingen en kon zij om een kopie van het 'volledige' exemplaar verzoeken. Zij heeft nagelaten om dit te doen. Verzoekster had de mogelijkheid om kennis te nemen van de motieven van de beslissing waardoor aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht is voldaan (RvS 3 februari 2003, nr. 115.397). In haar uiteenzetting toont zij niet aan dat de motivering niet "afdoende" is doch zij richt zich tegen gebreken in de kennisgeving van de bestreden beslissingen. Dergelijke gebreken brengen de rechtmatigheid van de bestreden beslissingen zelf niet in het gedrang (RvS 8 oktober 2002, nr. 111.140).

Er dient in herinnering te worden gebracht dat een eventuele gebrekkige betekening van een beslissing geen invloed heeft op het rechtmatig karakter van de genomen beslissing zelf. De bestreden beslissing is niet behept met enige nietigheid doordat zij 'onvolledig' is ter kennis gebracht. De kritiek op de wijze van betekening kan niet leiden tot de nietigheid van de bestreden beslissing (RvS 28 juni 2002, nr. 108.579 en RvS 21 maart 2005, nr. 142.408). Een eventueel gebrek in de betekening tast de wettigheid van de beslissing niet aan (RvS 4 juni 2002, nr. 107.293).

De aangevoerde schending van de bepalingen en beginselen heeft op de betekening van de eerste bestreden beslissing betrekking en het middel is in die zin niet ontvankelijk. Deze kritiek betreft immers niet de wettigheid van de bestreden beslissing (RvS 10 september 2001, nr. 98.758). Aangezien het enig middel niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden is de vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN